

FRANCE PREŠEREN

Predstavil vam bom največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Rodil se je 3. decembra 1800 v Vrbi blizu Radovljice. Bil je prvi sin in tretji otrok Šimna in Marine Prešeren. Ko je bil France star 8 let, so ga poslali k stricu Jožefu, lokalnemu kaplanu, da bi se pripravil na šolo. Od leta 1810 do 1812 se je učil na šoli v Ribnici. V šoli je bil odličen učenec. Tretji razred pa je končal v Ljubljani. Nato pa je vstopil še v ljubljansko latinsko šolo, in tudi tukaj je bil vedno odličnjak. Pri 16. je zaprosil za štipendijo, a je do marca 1821 ni dobil. Zato je med tem časom opravil tudi izpit za domačega učitelja in pričel poučevati. Leta 1819 pa je začel študirati filozofijo. Po odlično opravljenih izpitih konec drugega letnika, je Prešeren začel študirati pravo. Zato je odšel na Dunaj, kljub temu, da mu je mati prigovarjala, naj postane duhovnik. Po odlično opravljenem prvem letu, je premišljeval, da bi se vrnil domov, vendar je domotožje premagal. Nato je do leta 1828 ostal na Dunaju. Vmes pa je hodil na počitnice v Slovenijo, kjer se je zaljubil v Zaliko. Po Prešernovi vrnitvi z Dunaja se je spoprijateljil z Matijem Čopom. Njegova najbolj znana ljubezen je bila do Primicove Julije. Leta 1835 pa je Prešerna zelo pretresla Čopova smrt. Zaradi nje in zavračanja Julije je celo premišljeval o samomoru. Vendar ga je od tega odvrgla tudi poezija, Krst pri Savici. Nato pa je Prešeren spoznal Ano Jelovškovo, s katero je znova zaživel in imel tri nezakonske otroke. Prešeren je skušal urediti življenje z Ano, ki je hotela zakonsko zvezo, vendar se on ni odločil zanjo. Leta 1842 mu je umrla mati. Njegova kariera je postajala vse bolj vprašljiva. Leta 1846 se je preselil v Kranj, kjer je končno dobil svojo odvetniško pisarno. Tam je tudi pregledoval svojo zbirko Poezij. V Kranju je živel normalno do smrti prijatelja in nekdanjega šefa dr. Crobatha leta 1848. Ko pa si je opomogel, je zbolel zaradi trebušne ciroze. Zato je tudi 8. februarja 1849 tudi umrl.

Njegova zapuščina je prišla v roke kranjskega dekana Jožefa Dagarina, ki pa jo je dal večinoma uničiti. Del rokopisov pa je vzela tudi sestra Katarina.

Kljub temu, da je bilo tako izgubljenih veliko Prešernovih del, pa so Prešernove Poezije eno najpomembnejših del slovenske literature in tudi eno najmogočnejših spodbud za kulturno delo in politično osvoboditev Slovenije.